

Odgovor na žalbu - Južne vesti

Poštovani,

Ove žalbe od iste osobe postaju deo jednog "slapp" obrasca, ali iz poštovanja prema instituciji Saveta za štampu, odgovorićemo i na ovu.

Odnosno, na ove, jednim odgovorom.

Nećemo se obazirati na konstrukcije, optužbe, pretnje i polupretnje u žalbama, one same za sebe govore o Podnosiocu (podnosiocima). Već sam vas obavestio u prethodnim odgovorima da je to deo kampanje Podnosioca žalbe protiv našeg medija.

Siguran sam da vama, medijskim profesionalcima, ne treba da objašnjavam u ovom odgovoru na žalbu da pisanje o temama od javnog interesa nije "medijski progon".

Naglašavam da nemam nikakav "lični odnos" sa Podnosiocem žalbe, kako tvrdi, kao ni iko od novinara Južnih vesti (on očigledno ima sa nama), te da smo postupali u javnom interesu, sa dužnom novinarskom pažnjom, u skladu sa Zakonom, pa čak i u konsultaciji sa advokatskim timom.

Detaljnije:

Tema zapošljavanja u javnom sektoru i transparentnosti rada javnih preduzeća koja se finansiraju iz zajedničke kase svih građana, legitimna je novinarska tema i u javnom interesu. Imali smo 2016-17 i čitav medijski projekat o sumnjivim zapošljavanjima u javnom sektoru čije se finansiranje (projekta) pogoršavanjem medijske situacije nije nastavilo, a političko-koruptivne radnje su se u ovoj oblasti toliko umnožile da su postale u javnosti "kao dobar dan", ali novinari ne smeju da pristanu na takav stav.

Zato i radimo sve što radimo, pa tako i ovaj tekst.

Smatramo da u njemu nismo povredili Kodeks i etiku i da smo poštovali sve norme. Poštovali smo i njihovo pravo da se izjasne na postavljena pitanja.

Ne postoji za pitanja nikakvo prigodno, prikladno vreme s jedne strane i neprikladno s druge strane, i njihov pokušaj da predstave Savetu da su im pitanja stigla u vreme "priprema za Novu godinu" (ili kako su već to nazvali) smatramo suvišnim. Oni su pitanja videli, što i potvrđuju priloženim, a Podnosilac žalbe je čak i ušao, odnosno, želeo da uđe u "ćaskanje". I posle toga, ostavili smo razuman rok za bilo kakav

odgovor, kojeg nije bilo. Reč je o uobičajenoj praksi shodnoj brzini onlajn medija, a time koji je dan zaista se ne bavimo, medijska redakcija radi svakog dana u godini, pa naravno i 31. decembra u podne, a radila je i posle ponoći, naravno, bili su protesti, takav je posao, zbog dinamike ga i volimo.

Kada je reč o takozvanom demantiju, njega je tražio Podnosilac žalbe, ali se on sveo na “mišljenja”, a ne na činjenice, kako Zakon nalaže. Nakon konsultacija, nije objavljen.

Nonsens je da je Podnosilac žalbe tražio objavu odgovora u odnosu na navode koje smo uputili u formi pitanja i koja nisu objavljena u tekstu, a ne na sam tekst i činjenice u njemu.

Sličnim nonsensom se u jednom delu žalbe služi i Podnositeljka žalbe.

Ponavljam, ono što smo pitali, nismo stavili u tekst, zbog pojačane novinarske pažnje i nedostatka odgovora dotičnih, a o tome da je reč o legitimnim pitanjima siguran sam da ne moram da objašnjavam. Kada je tema od javnog interesa, nema nelegitimnih pitanja da se ona dodatno razjasni.

A povodom ove teme postupali smo sa potrebnom pažnjom, jer se čitav tekst svodi na partijska zapošljavanja i zloupotrebe u vezi sa zapošljavanjem. Sva lica koja su pomenuta u članku, koja su stupila u radni odnos, nisu javne ličnosti ali su na izvestan način, interesno povezane sa javnim ličnostima o kojima smo pisali. Transponovano na Podnosioca i Podnositeljku žalbe, njima smo uputili pitanja s pravom, u odnosu na njihov status, ali se oni nisu izjasnili, i njihov status/odnos nijednom rečju nije pomenut. I da je pomenut, shodno potvrđenim saznanjima, zakonima i praksama vezanim za povezana lica koje primenjuju istraživačke novinarske redakcije u Srbiji (KRIK, BIRN, CINS), to bi bilo legitimno. Ali, to u našem tekstu nije pomenuto.

Kako se radi o javnom preduzeću, u kome bi trebalo da važe pravila transparentnosti, pretežniji je interes javnosti da zna nego podaci koji su privatni. Ipak, mi smo sve privatne podatke iz ugovora “blurovali”. Paradoks je da su Podnosilac i Podnositeljka žalbe u priloženoj žalbi Savetu dostavili originalne, “neblurovane” dokumente, sa sve privatnim podacima.

Paradoks je i da direktorka preduzeća nije želela da odgovori na pitanja novinarima o okolnostima spornih zapošljavanja i nepostojanju konkursa, ali je obavestila Podnosioca i Podnositeljku o tim našim pitanjima i o tome da imamo ugovore (printskrinovala naš mejl sa pitanjima, priložili su vam podnosioci taj printscreen uz žalbu).

Deo žalbe da smo do tih podataka došli “nečasnim sredstvima”, kako kaže Podnositeljka, nije tačan, mi nikada ne plaćamo informacije niti kršimo propise, došli smo do podataka na isti način kao i hiljadu puta ranije, radom s izvorima čiji identitet štitimo. A za ovu temu bilo je mnogo više od “ona dva, tri”.

Dodatno, bili smo i na uvid dokumenata u Vodovod, gde smo sve te podatke dobili i još jednom sve potvrdili.

Ne želim da ulazim u učitavanja, zamenu teza i izmaštane maliciozne kontekste Podnosioca i Podnositeljke žalbe. Reč je opet o “obrnutoj psihologiji”.

Ako treba da objašnjavam kontekst - čitav kontekst članka je koherentan i jasan - dakle interesna povezanost javnih ličnosti i članova njihove familije i poslova u javnom preduzeću Vodovod. Tražili smo da se dotični izjasne da li su u vanbračnoj zajednici, oni nisu reagovali, pa nismo hteli da taj deo iznosimo u javnost, a u članku je drugi deo povezanosti, onaj poslovni, pokazan i dokazan, a javnost će izvesti ili je izvela svoj zaključak o tome.

A i Savet.

Da pojasnim lokalni kontekst, Vodovod je preduzeće čuveno po višku zaposlenih ne-operativaca, o čemu imamo precizne podatke, a čuveno je i po zapošljavanjima raznih partijskih, političkih i drugih nepotrebnih kadrova, o čemu imamo potvrđena saznanja niz godina.

Na kraju, za razliku od Podnosioca žalbe, mi članovima Saveta želimo i preporučujemo puno smeha.